WNIOSKODAWCA:
siedzibą w , reprezentowana przez radcę prawnego

NIP:

WNIOSEK
O WYDANIE INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI PRAWA PODATKOWEGO

Działając imieniem Wnioskodawcy, w ramach pełnomocnictwa, które przedkładam w załączeniu, na podstawie art. 14b oraz art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. 2012 poz. 749, zwana dalej: „Ordynacja podatkowa") , w związku z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. 2010, Nr 95 poz 613, z późn. zm., zwana dalej: „upol") oraz art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t. j. Dz. U. 2010, Nr 243, poz. 1623, z późn. zm., zwana dalej: „uPb"), wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, poprzez określenie,:

Czy obiekty budowlane stanowiące wiaty, będące własnością Wnioskodawcy, opisane szczegółowo w pkt „Stan Faktyczny", niewydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, spełniają definicję budynku, w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, a w konsekwencji czy podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki"?

I. Stan faktyczny

Przedmiotem niniejszego wniosku jest istniejący stan faktyczny. Wnioskodawca jest właścicielem nieruchomości położonych w . Na terenie nieruchomości należących do Wnioskodawcy, znajdujących się w . zlokalizowane są następujące obiekty budowlane - wiaty magazynowe:

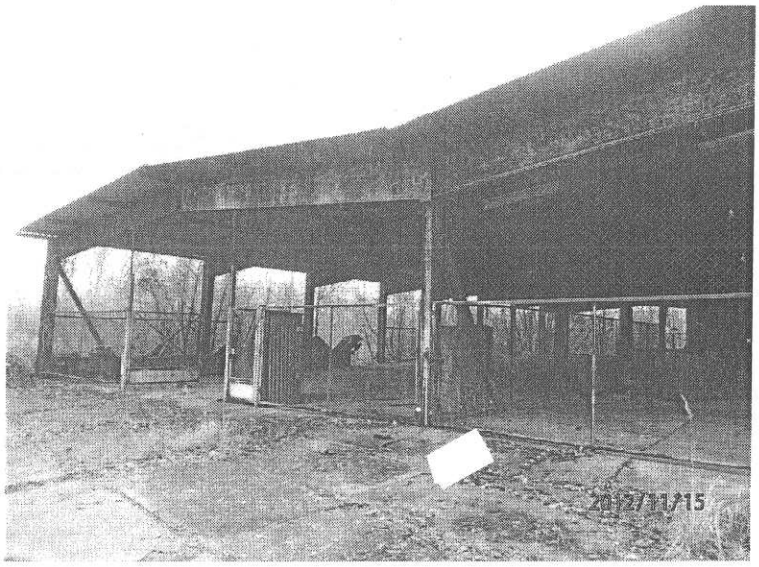
1. Wiata magazynowa ;
2. Wiata magazynowa
3. Wiata magazynowa

Wiaty magazynowe posiadają konstrukcję żelbetową, szkieletową z elementów prefabrykatowych. Konstrukcja tych wiat składa się z: słupów żelbetonowych z dźwigarami strunobetonowymi; izolacji dachu z papy termoizolacyjnej. Wiaty magazynowe nr sąsiadują ze sobą. Od strony północnej, wschodniej i południowej nie posiadają przegród budowlanych (ścian). Od strony zachodniej wiata magazynowa nr posiada przegrodę budowlaną oddzielającą ją od otoczenia zewnętrznego na całej długości obiektu. Przegrodą jest ściana magazynu do którego wiata przylega. Do użytku wiaty nr oddane zostały w roku 1989 r. Wiaty te posadowione są na działce nr

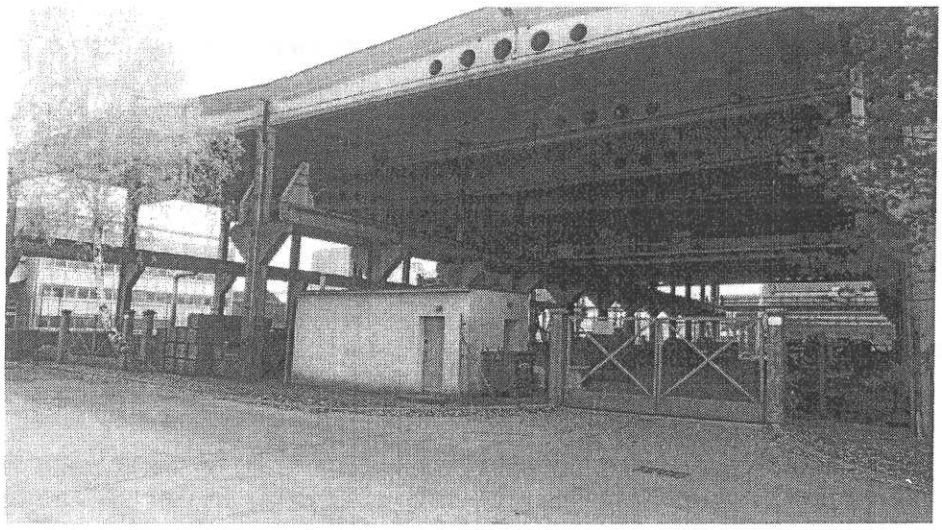
Wiata magazynowa posadowiona jest na fundamentach wykonanych ze słupów żelbetonowych. Konstrukcję wsporczą stanowią słupy stalowe. Dach wiaty oparty został na konstrukcji z dźwigarów stalowych – blachownikowych, pokrytych blachą trapezową. Przedmiotowa wiata od strony północno-wschodniej oraz północno- zachodniej nie posiada przegród budowlanych (ścian). Od strony południowo-zachodniej wiata posiada jedynie częściową przegrodę budowlaną na długości ok. ¼ krawędzi bocznej tego obiektu. Od strony południowo-wschodniej wiata posiada jedynie częściową przegrodę budowlaną na długości ok. ¼ krawędzi bocznej tego obiektu. Obiekt oddany został do użytku w roku 1989. Wiata posadowiona jest na działce nr . Wiata magazynowa została wyłączona z użytkowania.

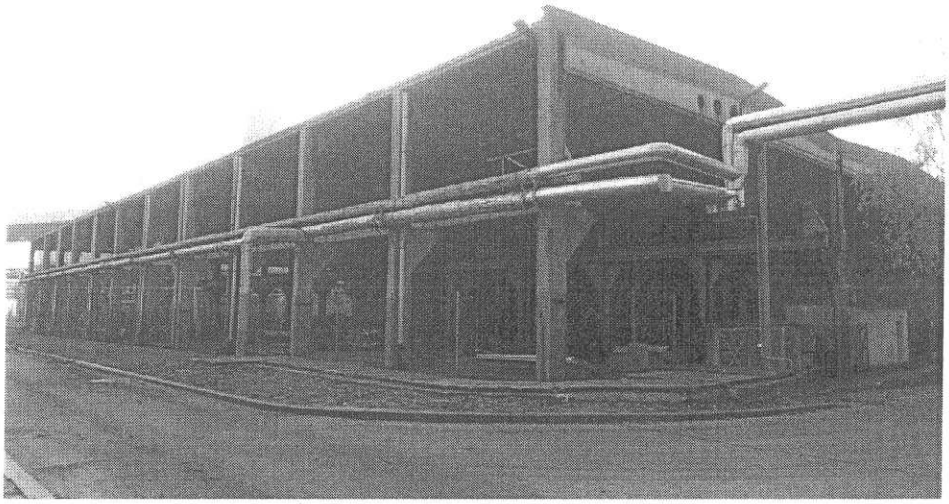
Szczegółowy opis konstrukcji wiat znajduje się w załączonym do niniejszego pisma dokumencie pt: **„Opinia w zakresie kwalifikacji obiektów" wykonana przez uprawnionego architekta**

Wiata magazynowa



Wiata magazynowa nr nr inw. oraz Wiata magazynowa nr nr inw.





II. Pytanie

Czy obiekty budowlane, stanowiące wiaty magazynowe, będące własnością Wnioskodawcy, szczegółowo opisane przez Wnioskodawcę w pkt I „Stan faktyczny" powyżej, niewydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, spełniają definicję budynku z art. 1a ust 1 pkt 1 upol i powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki"?

III. Stanowisko podatnika

Na podstawie art. 2 ust. 1 upol opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

1) grunty,

2) budynki lub ich części,

3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie art. 1a ust. 1 pkt 2 upol :

- przez **„budowlę"** należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.
- za **„budynek"** uważa się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest (I) trwale związany z gruntem, (II) wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada (III) fundamenty i (IV) dach.

Przytoczona definicja budynku wymienia cztery elementy, które muszą wystąpić łącznie, aby obiekt mógł zostać uznany za budynek na gruncie upol. Są to:

- dach,

- fundamenty,

- trwałe związanie z gruntem oraz

- przegrody budowlane wydzielające go z przestrzeni.

Podstawę opodatkowania, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 upol stanowi dla budynków lub ich części **powierzchnia użytkowa**, natomiast według art. 1a ust. 1 pkt 5 tejże ustawy, **powierzchnia użytkowa budynku lub jego części to powierzchnia mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach**, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych i szybów windowych.

Zdaniem Wnioskodawcy, aby dany obiekt budowlany mógł być kwalifikowany dla potrzeb podatku od nieruchomości jako „budynek", wszystkie warunki wskazane w definicji „budynku, muszą być spełnione łącznie. Brak któregokolwiek z elementów, które wskazuje definicja „budynku", zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, powoduje, że dany obiekt budowlany nie może zostać uznany za budynek. **Z uwagi na to, że wiaty będące przedmiotem niniejszego wniosku, nie spełniają wszystkich warunków wykazanych w definicji „budynku" - przede wszystkim nie są wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych - w ocenie Wnioskodawcy nie stanowią budynku w rozumieniu upol, w związku z czym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki".**

Kluczową kwestią jest zatem ustalenie znaczenia pojęcia wydzielenia z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, z uwzględnieniem funkcji, jaką spełniać mają przegrody budowlane. Z uwagi na brak legalnej definicji omawianego pojęcia, przy ustalaniu znaczenia powyższego zwrotu konieczne jest odwołanie się do wykładni językowej, systemowej oraz funkcjonalnej.

I. Wykładnia pojęcia „wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych".

Posługując się przy interpretacji powyższego zwrotu **wykładnią językową** zaznaczyć należy, że nie powinna ona być zawężona do zbadania tego, co odrębnie oznaczają poszczególne pojęcia. Przedmiotem wykładni musi być bowiem cały zwrot, tj.: *„wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"*. W tym kontekście podstawowym zagadnieniem jest ustalenie znaczenia frazy: *„wydzielenie z przestrzeni"*, a nie samego czasownika *„wydzielić"*. Należy bowiem przyjąć, że jego odniesienie do pojęcia przestrzeni było zabiegiem zamierzonym przez ustawodawcę i wobec tego ma znaczenie dla wykładni całej definicji budynku. Samodzielnie czasownik *„wydzielić"* oznacza istotnie tyle co oddzielić coś od czegoś, oddzielić coś, co wchodziło w skład większej całości (http://sjp.pwn.pl/), także wyodrębnić. Rzeczownik *„przestrzeń"* oznacza natomiast część, fragment nieograniczonego obszaru trójwymiarowego, wyznaczoną pewnymi granicami, także miejsce zajmowane przez jakiś przedmiot (http://sjp.pwn.pl/).

W teorii budownictwa pod pojęciem przegrody budowlanej najczęściej rozumie się ścianę. Jest to element budynku pełniący funkcję przegrody pionowej albo oddzielający wnętrze budynku od przestrzeni zewnętrznej oraz zabezpieczający go od wpływów atmosferycznych bądź też rozdzielający pomieszczenia wnętrza budynku. Z punktu widzenia fizyki budynku przegroda

budowlana jest elementem oddzielającym wnętrze budynku od otoczenia zewnętrznego. Funkcja zewnętrznych przegród budowlanych polega na odseparowaniu wnętrza obiektu, w taki sposób, że różni się ono od warunków panujących na zewnątrz. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, używając określenia *„wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"* wskazuje na taki rodzaj przegrody, który szczelnie izoluje od wpływów zewnętrznych, np. temperatury, wilgoci i wiatru. Rola przegród budowlanych jest wieloraka, tj. mają one za zadanie przenosić obciążenia pionowe i poziome, izolować pomieszczenia od wpływu środowiska, powodować wydzielenie przeciwpożarowe. Jednak na płaszczyźnie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przegrody budowlane mają przede wszystkim wyodrębniać pewną przestrzeń stanowiącą wnętrze obiektu i zabezpieczać je od wpływu czynników zewnętrznych. Potwierdza to, iż wydzielenie musi być pełne, tj. przegrody poziome oraz pionowe muszą istnieć ze wszystkich stron budynku i szczelnie izolować jego wnętrze. Powyższe stanowisko potwierdził **Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 7 stycznia 2010 r., sygn. akt: I SA/Kr 1598/09**. Analogiczny pogląd wyrażono w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt. I SA/GL 604/11.

W ocenie Wnioskodawcy, posłużenie się przez ustawodawcę zwrotem *„wydzielenie z przestrzeni"* zakłada, że chodzi o wydzielenie obiektu w trzech wymiarach – długości, szerokości i wysokości. Innymi słowy, ściany budynku powinny zamykać wewnątrz pewną przestrzeń, czyli obiekt musi być zamknięty ze wszystkich stron, zabezpieczony przed wpływem czynników środowiska zewnętrznego. Potwierdza to również językowa wykładania zwrotu „wydzielenie z przestrzeni". Dla pełnego rozumienia tego zwrotu należy rozważyć znaczenie słowa „przestrzeń". Jak już wyżej wskazano, oznacza ono „nieograniczony obszar trójwymiarowy, w którym zachodzą wszystkie zjawiska fizyczne", „część takiego obszaru objęta jakimiś granicami; też: miejsce zajmowane przez jakiś przedmiot" [Wydawnictwa Naukowe PWN S.A., Słownik Języka Polskiego; http://sjp.pwn.pl]. „Wydzielenie z przestrzeni" dokonane przez przegrody budowlane wymaga dlatego, aby przegrody te oddzielały przestrzeń wewnątrz budynku od przestrzeni zewnętrznej w trzech wymiarach. Chodzi więc o zamknięcie przegrodami budowlanymi przestrzeni wewnętrznej budynku.

Frazę *„wydzielenie z przestrzeni"* należy zatem rozpatrywać uwzględniając **trójwymiarowość** przestrzeni. *„Wydzielenie z przestrzeni"* to zatem wyodrębnienie z nieograniczonego obszaru pewnej ograniczonej trójwymiarowej bryły o określonej wysokości, długości i szerokości. Skoro wydzielenie z przestrzeni sprowadza się do wyodrębnienia ograniczonego fragmentu z nieograniczonego otoczenia, to nie ulega wątpliwości, że granice tej ograniczonej części muszą być wyraźne i łatwe do ustalenia. Z tego względu granice te muszą być pionowymi i poziomymi płaszczyznami. Dopuszczalne jest, by płaszczyzny te nie były całkowicie jednolite. Jednak bezwzględnie i w każdym przypadku muszą wyraźnie wyodrębniać możliwą do zidentyfikowania część przestrzeni. Trójwymiarowa bryła, którą tworzy budynek, musi posiadać skonkretyzowane granice, wyznaczone przez płaszczyzny zewnętrznych przegród budowlanych. Przegroda budowlana - co do zasady - powinna być zatem utożsamiana ze ścianą. Nie mogą powstać wątpliwości dotyczące granic bryły np. z uwagi na zaburzenie ciągłości płaszczyzny poprzez brak jej znacznej części. Płaszczyzny pionowe i poziome muszą jednoznacznie wyznaczać granice obiektu i przede wszystkim zamykać zawartą między nimi przestrzeń. Takie rozumienie analizowanego zwrotu potwierdzone zostało w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo, zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 24 maja 2012 roku, sygn. Akt I SA/Ke 172/12: *„Do pełnego zrozumienia*

ustawowego zwrotu „wydzielenie z przestrzeni", należy rozważyć znaczenie słowa „przestrzeń". Oznacza ono „nieograniczony obszar trójwymiarowy, w którym zachodzą wszystkie zjawiska fizyczne", „część takiego obszaru objętego jakimiś granicami,; też miejsce zajmowane przez jakiś przedmiot"(Wydawnictwo Naukowe PWN S.A. Słownik Języka Polskiego). W ocenie Sądu (..) także ***słupy, pręty, barierki nie wyodrębniają i nie zamykają przestrzeni znajdującej się pomiędzy dachem, a płytą opartą na fundamentach obiektu. Przegrody budowlane wydzielające obiekt z przestrzeni muszą być - co do zasady- kompletne od poziomu podłogi do poziomu dachu i muszą występować ze wszystkich stron, co oczywiście nie wyklucza w nich otworów technologicznych. Otwory te nie mogą jednak w żadnym przypadku zastępować całej przegrody budowlanej, gdyż w takim przypadku brak jest koniecznego wydzielenia przestrzeni."***

Za takim rozumieniem *„wydzielenia z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"* przemawia również **wykładania funkcjonalna**.

Stan prawny, w którym na gruncie upol jako budynki kwalifikowano obiekty posadowione w ziemi lub na ziemi, posiadające przynajmniej filary i zadaszenie, a nie pełne wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, został zmieniony począwszy od 2003 roku. Ustawodawca powiązał definicję budynku z definicją występującą na gruncie Prawa budowlanego, zapewne chcąc podkreślić wymóg istnienia przegród budowlanych wydzielających obiekt z przestrzeni. Od dnia 1 stycznia 2003 r. w art. 1a pkt 1 upol zawarta jest nowa definicja budynku. Zmieniona definicja odbiega od obowiązującej wcześniej przede wszystkim ze względu na to, że budynek w nowym rozumieniu musi posiadać fundamenty i dach oraz być trwale związany z gruntem. Nie bez znaczenia jest również to, że musi on być wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych. W poprzedniej definicji wystarczyło, żeby dany obiekt miał "ściany lub słupy albo filary". Tak więc za budynek należało uznać w poprzednim stanie prawnym np. obiekt składający się z dachu umocowanego na dwóch słupach. Teraz tego rodzaju obiekty nie spełniają definicji budynku ze względu na to, że nie posiadają wspomnianych wyżej przegród budowlanych wydzielających je z przestrzeni.

Biorąc zatem pod uwagę wykładnię historyczną oraz zakładając racjonalność ustawodawcy, stwierdzić należy, iż mająca miejsce w 2003 r. zmiana na gruncie upol definicji budynku miała na celu podkreślenie wymogu istnienia przegród budowlanych wydzielających obiekt z przestrzeni, jako cechy konstytutywnej budynku.

Ponadto, Wnioskodawca pragnie wskazać, iż wykładnia językowa zwrotu *"wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród i budowlanych"*, jak i całej definicji budynku, powinna zostać uzupełniona wykładnią systemową, poprzez odniesienie się do definicji zawartych w uPb: art. 3 pkt 1, pkt 2, pkt 3 i pkt 4. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w definicji budynku z upol zawarte jest odesłanie systemowe do definicji obiektu budowlanego z art. 3 pkt 1 powiązanej z definicją budynku z art. 3 pkt 2 uPb. UPb definiuje pojęcie obiektu budowlanego poprzez definicję zakresową pełną, wskazując, że są nimi budynki wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowle stanowiące całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami oraz obiekty małej architektury (art. 3 pkt 1 uPb). Obiektem budowlanym odpowiadającym pojęciu budynku w upol będzie zatem również budynek w znaczeniu prawa budowlanego. Dla pełnego i prawidłowego zinterpretowania definicji budynku oraz zwrotu "wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych", konieczne jest odwołanie się do definicji budynku z art. 1a ust. 1 pkt 2 upol w zw. z art. 3 pkt 2 uPb. Dopiero porównanie tych

przepisów pozwala zrozumieć czym jest budynek oraz iż jedną z podstawowych cech budynku jest wydzielenie pewnej przestrzeni przez przegrody budowlane. Zadanie to spełniają co do zasady ściany danego obiektu budowlanego. Jak najbardziej zasadne jest zatem stwierdzenie, że ściany konstytuują budynek, w związku z czym istnienie przegród budowlanych konieczne jest do ustalenia powierzchni użytkowej stanowiącej podstawę opodatkowania budynków podatkiem od nieruchomości. (wyrok NSA z dn. 25.03.2011 r., sygn. akt: II FSK 2053/09; wyrok NSA z dn. 12.04.2011 r., sygn. akt: II FSK 2014/09; wyrok WSA w Kielcach z dn. 24 maja 2012 r., sygn. akt: I SA/Ke 172-174/12).

Jednym z najmocniejszych argumentów o poprawności wskazanej powyżej interpretacji jest okoliczność, że wykładnia językowa, systemowa i funkcjonalna dają zgodny wynik. W orzecznictwie sądów oraz wypowiedziach doktryny wielokrotnie wskazywano na znaczenie zgodności wykładni językowej, systemowej oraz funkcjonalnej, dla rozumienia zagadnienia, którego wykładnia dotyczy (por. postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt I KZP 6/07, OSNKW 2007/5/37, Biuletyn SN 2007, nr 5, poz. 18; uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 14 marca 2011 r., sygn. akt II FPS 8/10, postanowienie NSA z dnia 9 kwietnia 2009 r., sygn. akt II FSK 1885/07; wyroki NSA: z dnia 19 listopada 2008 r., sygn. akt II FSK 976/08, z dnia 2 lutego 2010 r., sygn. akt II FSK 1319/08, oraz wypowiedzi doktryny: M. Zieliński, Wykładnia prawa. Zasady, reguły, wskazówki, Warszawa 2010, s. 291 i n., L. Morawski, Zasady wykładni prawa, Toruń 2010, s. 74-83). W niniejszej sprawie w/w wykładnia zwrotu *"wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"* na gruncie upol została potwierdzona systemowym odwołaniem do przepisu art. 3 pkt 2, 3 i 4 uPb, a także rozumieniem powyższego pojęcia zgodnie z wykładnią funkcjonalną.

Wyżej zaprezentowane rozumienie pojęcia wydzielenia obiektu z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych, w tym:

1. Wyrok WSA w Kielcach z dnia 24 maja 2012 roku (sygn. akt I SA/Ke 172/12);
2. Wyrok WSA w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku (sygn. akt I SA/Lu 184/12);
3. Wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2011 r. (sygn. Akt II FSK 2014/09);
4. Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 18 września 2008 r. (sygn. Akt I SA/OI 294/08);
5. Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 4 marca 2009 r. (sygn. Akt I SA/GI 885/08);
6. Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 września 2009 r. (sygn. Akt III SA/Po 46/09);
7. Wyroku WSA w Krakowie z dnia 7 stycznia 2010 r. (sygn. Akt I SA/Kr 1598/09);

jak i

8. Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego wydana przez Prezydent Miasta Rzeszowa znak FN-W.3120.6.3.2013 z dnia 20 maja 2013 r.

Zaznaczyć również należy, iż wskazany wymóg kompletności przegród budowlanych łączy się ze spełnianą przez nie funkcją ochronną przed wpływem czynników zewnętrznych. Stanowi o tym m. in. § 309 pkt 7 i 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z powołanym przepisem - budynek powinien być zaprojektowany i wykonany z takich materiałów i wyrobów oraz w taki sposób, aby nie stwarzał zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników lub sąsiadów, w szczególności w wyniku niekontrolowanej infiltracji powietrza zewnętrznego i przedostawania się gryzoni do wnętrza.

Zgodnie natomiast z § 318 Rozporządzenia: *„Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe przegród zewnętrznych i ich uszczelnienie powinny uniemożliwiać przenikanie wody opadowej do wnętrza budynków"*. Biorąc pod uwagę powyższą definicję, bezspornym jest , że omawiane wiaty należące do Wnioskodawcy, nie zostały wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych. Obiekty te nie są bowiem zabezpieczone przed działaniem czynników zewnętrznych (atmosferycznych) oraz nie posiadają wydzielenia przeciwpożarowego.

II. Pomiar powierzchni użytkowej na potrzeby ustalenia podatku od nieruchomości.

Wnioskodawca pragnie również wskazać, iż w przypadku budynków, podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest ich powierzchnia użytkowa **mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach**, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych i szybów windowych.

Brak **wszystkich ścian** w obiekcie powoduje komplikacje, związane z ustaleniem powierzchni użytkowej, która stanowi podstawę opodatkowania budynków. Ustawa wskazuje sposób mierzenia, a także definicję legalną **powierzchni użytkowej. Powierzchnię użytkową ustala się poprzez dokonanie obmiaru po wewnętrznej długości ścian, na wszystkich kondygnacjach budynku**. Z oczywistych względów brak ściany lub jej fragmentu uniemożliwia dokonanie obmiaru zgodnie z ustawowymi wytycznymi zawartymi w art. 1a ust 1 pkt 5 upol. Ustalając podstawę opodatkowania budynku podatkiem od nieruchomości należy brać zatem pod uwagę przestrzeń wyodrębnioną konkretnymi przegrodami budowlanymi, czyli ścianami, wyznaczającymi granice między budynkiem a wolną przestrzenią. Dopiero przy takim ujęciu "budynku" możliwym jest, zmierzenie jego powierzchni wewnętrznej długości ścian zgodnie z ustawą, w szczególności art. 4 ust. 1 pkt 2 upol.

W związku z powyższym, powierzchnia wiat dla celów podatku od nieruchomości nie stanowi powierzchni użytkowej, z uwagi na wspomniany brak całkowitego wydzielenia parkingu przegrodami z przestrzeni, a konsekwencji nie stanowi podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

III. Wnioski końcowe

Biorąc powyższe pod uwagę, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że odnosząc się do pojęcia przegrody budowlanej, w teorii budownictwa, powszechnie pod tym pojęciem rozumie się ścianę. Jest to element budynku pełniący funkcję przegrody pionowej, oddzielający wnętrze budynku od przestrzeni zewnętrznej oraz zabezpieczający go od wpływów atmosferycznych bądź też rozdzielający pomieszczenia wnętrza budynku. Sformułowanie *„wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"* pochodzi wprost z definicji budynku jako przedmiotu opodatkowania w ustawie podatkowej (zaczerpniętym bezpośrednio z uPb). Upol używając określenia *„wydzielenia z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych"* wskazuje na taki rodzaj przegrody, który szczelnie izoluje od wpływów zewnętrznych np. temperatury, wilgoci i wiatru. Rola przegród budowlanych jest zatem wieloraka, tj. mają one za zadanie m. in. izolować pomieszczenia od wpływu środowiska, powodować wydzielenie przeciwpożarowe.

Mając na względzie powyższe, *„wydzielenie z przestrzeni"* dokonane przez przegrody budowlane wymaga, aby przegrody te oddzielały przestrzeń wewnątrz budynku od przestrzeni zewnętrznej w trzech wymiarach. Powyższe ma polegać na zamknięciu przegrodami budowlanymi przestrzeni wewnątrz budynku. Zgodnie ze stanowiskiem Wnioskodawcy, brak trwałego wydzielenia w postaci niepełnych ścian czy też trwałe otwarcie przestrzeni wewnątrz danego obiektu budowlanego sprawia, iż nie może on być kwalifikowany jako „budynek" w świetle ustawowej definicji wskazanej w upol.

Tym samym Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie przedstawionego powyżej stanowiska, zgodnie z którym obiekty budowlane stanowiące wiaty magazynowe:

1. Wiata magazynowa

2. Wiata magazynowa nr

3. Wiata magazynowa nr

jako nie wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, nie spełniają definicji budynku zgodnie z art. 1a ust 1 pkt 1 upol, w związku z czym nie powinny podlegać opodatkowaniu w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki", gdzie podstawą opodatkowania jest powierzchnia użytkowa.

Z uwagi na okoliczność, że wiaty stanowią obiekt budowlany i powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, stanowiącą, iż ***budowlą jest bowiem każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury,*** należy opodatkować je w kategorii „budowle", gdzie podstawą opodatkowania jest ich wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Za Wnioskodawcę – pełnomocnik

Załączniki:

1. *Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;*
2. *Dowód uiszczenia opłaty od wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego;*
3. *Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia oświadczenia Spółki z dnia 19 sierpnia 2013r.*
4. *Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu Wnioskodawcy z rejestru przedsiębiorców pobrana na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 2007, Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.);*
5. *Opinia w zakresie kwalifikacji prawnej obiektu budowlanego*